

॥ खंड ०२ ॥
 ॥ ओवी नं. ३२ ॥
 ॥ गुप्त ठेवलेल्या मुळावरच्या जुन्या ओव्या ॥
॥ संजीवनी व डहाक्या ची ओवी ॥

॥ ओवी महात्म ॥

कुठे कुठे चतुर्पंती च्या जाणत्यांच्वारे अशी कल्पना केलेली आहे की : ओवी म्हणजे एक वृक्ष आणी या ओवीरूपी वृक्षाच्या फांदया म्हणजेच डहाक्या त्या ओवीचे चरणे होय. ओवी हा वृक्ष होय, तर ओवीचे चरणे हे डहाक्या होय.

चतुर्पंती पंथात संजीवनीचे ओवीरूपी वृक्ष आणी डहाक्याची ओवीरूपी वृक्ष या दोन वृक्षांचे संपुर्ण फांदया/चरणे हे नित मंत्रविज शक्ती तेजाने प्रकाशीत राहुन, कल्पनेपलीकडचे चतुर्पंतीचे विषेश व गुढं कार्य करत असल्यामुळे, ते चरणे गुप्तपणे ठेवण्यांचा कल चतुर्पंतीच्या जाणत्यांचा होता.

कारण की : हे संजीवनी डहाक्याचे चरणे घेण्यासाठी भक्तयोगी हा मनाचा षट्विकारी नसावा. त्याच्या देहीत संपुर्णतः निश्कलंकी मांडणा झालेली असावी. तसेच तो हाती अगान्या वाण घेवुन आंगी लहानपण वाळगुण लिनतेचा सागर असावा लागतो. असा ज्ञान भक्ती वैराग्य सद्गुण साधुन देहीत निश्कलंकी मांडणा करणारा लाखातुन एकच पहेलवान निपजत असल्यामुळे, हे चरणे जाणत्यांनी कुणाच्याही हाती सहजा सहजी दिले नाही.

ते जाणते जाणत होते की : हे चरणे जर सर्व सामान्याच्या हाती दिलेत, तर तो सर्वसामान्य भक्तगण अहंकारी बनुन, या चरणांचा दुरोपयोग करू शकतो...ईत्यादी कारणारतव ज्यां कृष्णकालीन निश्कलंकी भजनी भक्तजनांच्या जवळ या संजीवनी व डहाक्या च्या ओवीरूपी वृक्षाचे चरणे होते, त्या त्या जाणते भजनी भक्तांनी ते चरणे काही काही ओव्यात जीथे लागत/भिडत असेल, तिथे तिथे कुणालाही न सांगता ते चरणे म्हणत गेले. आणी असेच चालत चालत येत, या डहाक्याच्या ओवीचे चरणे ईतर चतुर्पंतीच्या मुळावरच्या जुन्या ओव्यात गुप्तपणे सर्वसामान्य भजनी गणांना न कळता मिसळल्या गेले.

संजीवनी डहाक्याचे चरणे असे गुप्तपणे ओवीत मिसळवल्या गेल्यामुळे, मुळावरच्या काही काही तिन चार चरणांच्या छोटया ओव्या सहा ते आठ चरणां पेक्षा मोठया झाल्यात. कुठे कुठे मोठया ओव्यांत सुध्दा जिथे कुठे या गुप्तवृक्षाच्या फांदया जुळत असेल, तिथे त्या जुळवुन मोठया ओव्या आणखी मोठया झालेल्या आहेत. परंतु या सर्व मुळावरच्या जुन्या ओव्यात ‘कोणते डहाक्या अथवा संजीवनीच्या चरणे आहेत ?’ हे आता शक्यतो कोणी ओळखु शकत नसल्यामुळे, काही काही चतुर्पंतीचे जाणते असेही म्हणतात की : जेव्हा कृष्णकालच्या चतुर्पंतीच्या मुळावरच्या जुन्या ओव्या तुमच्या जवळच्या संपुर्ण गाथ्यामध्ये येईल, तेव्हा त्या गाथा मध्ये या दोन गुप्त वृक्षाच्या संपुर्ण फांदया येवुन, त्या गाथात चतुर्पंतीचे हे दोन गुप्त वृक्ष गुप्तपणे उभे होतील. जेव्हा गाथा मध्ये हे दोन वृक्षे गुप्तपणे उभे होतील, तेव्हा तो गाथा आपोआप प्रकाशीत होईल. निरंजन व्यान प्रकाश देत राहील. तो गाथा मंत्राप्रमाणे काम करू लागेल. देण देत राहील. रक्षण करत राहील. चतुर्पंती चे निरंजन व गुढं व्यान निरंतर प्रकाशीत करत राहील....ईत्यादी.

संजीवनी व डहाक्या च्या ओवीरूपी दोन वृक्षाच्या फांदया गुप्तपणे मुळावरच्या ओवीरूपी वृक्षाच्या फांदयात मिसळलेल्या आहेत. त्यामुळे काही एक ओवीचे काहीएक चरणे हे डहाक्याच्या ओवी चे काहीएक चरणे राहु शकते.

अथवा संजीवनीच्या ओवी चे काहीएक चरणे राहु शकते. ज्याप्रमाणे बैटरी चा सेल बैटरीच्या दिव्याला उर्जा देवुन प्रकाशीत करते, त्याप्रमाणे संजीवनी व डहाक्या चे चरणे आपल्या स्वभावनुरूप संपुर्ण ओवीला उर्जा देवुन प्रकाशीत करत प्रकाश देत राहतात. चतुर्पतीच्या या दोन ओवीरूपी वृक्षाचे चरणे/फांदया गुप्त असल्यामुळे, त्या गुप्त चरणांना आवाहन देवुन येथे गुप्तपणे उभे राहण्याकरीता, हे कोरे आसन दिलेली आहे. आणी आम्ही चतुर्पतीच्या द्युतगण व जाणत्यांना विनंतीपुर्वक आवाहन करतो की :

॥ कोरी भुम्मा कोरी जागा । कोरा कागद ।
या को-या भुम्मेवर उभा करा । सिदाईचा वेद ॥

या को-या कागदाच्या को-या भुम्मेच्या आसनावर त्यांच्याजवळ असलेल्या या दोन वृक्षांच्या फांदया लावुन, गुप्तपणे येथे संजीवनी व डहाक्या चे दोन वृक्ष उभे करून, या को-या भुम्मेवर सिदाईचा वेद उभा करावा. या वृक्षाचा प्रकाश या चतुर्पता अथर्वन् वेद च्या गाथ्याला संपुर्णपणे नित लाभत राहावे. सच्च्या भक्तांना ईच्छीत देण मिळत राहावे. सच्चे भजनी भक्तजन प्रकाशीत होत राहावे. अशीच योजना सदोनित ठेवावी. ही सदोनित विनंती अर्ज.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुता ॥
॥ नरदेहीचा त्वां अवतार केला । हा ऋषिश्वर स्वरांले भेटला ॥
॥ भेटी चा हा लाभ । वृक्षाला फळ । दिसते केवळ राजहंस ॥
॥ भेटी आंगचे सिध्द उभे । करावं आमच्या संगतिला ।
सदा विनवितो नित साहयं । करावं आम्हाला ॥
॥ तुमच्या आंगचा जीव होये । तुमच्या हात देवा बनली देहे ॥
॥ देह-जीव तुमचा होये । देह-जीवाच्या देवा करावं भेटी ॥
॥ देह या शिवाच्या कराव्या भेटी । अगाध महीमा आहे धनीदेवा तुही ॥
॥ अगाध वाणी अगाध धनी । अगाध महीमा तुही ।
तुम्हा वाचुन ईच्छा पुर्ण । कोण करन माही ॥
॥ ईच्छा पुर्ण कर या देही । या देहीतुन जाउच नको कर्यी ।
असो तुया रूपा सुखाची गाही ॥
॥ तुमच्याच आंगचा जीव हा राया । तुमचा सवंगडी ।
तुमच्या नामानं तरल्या जावो । बहु यवगावरी ॥
॥ नामी जडल्या उपर नसावं । या देहीला मरण ।
तुमचं नाम घेता चुकवा । चौ-यांशी यवनं ॥
॥ फाटक्याचे धड । करावं बा अवधुता ।
भाकल्याचे गुण बोला पंडीता ॥
॥ कृष्ण महाराजा धनी अवधुता । धरले चरण, चरणी ठेवला माथा ॥
॥ धरले चरण उभा जवळ । हे मागतो महाराजा मागणं ॥
॥ कोरी भुम्मा कोरी जागा । कोरा हा कागद ।
या को-या भुम्मेवर उभा करा । आता सिदाईचा वेद ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

